

Οἱ ἐπὶ πολυμαθείᾳ καὶ συνέσει, ὡς λέγει αὐτὸς ὁ Φώτιος, διακρινόμενοι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, ἔρχονται εἰς Κων[πολιν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἐκ 318 πατέρων συγκειμένην Σύνοδον, ψηφίζουσι μετὰ τῶν ἡμετέρων τὰ πρῶην γινόμενα, καταδικάζουσι τὸν ἐκ τῆς ἑξορίας Ἰγνάντιον, ἀναγνωρίζουσι τὸν Φώτιον ὡς νόμιμον Πατριάρχην καὶ συντελοῦσιν οὕτως εἰς τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας.

Ληξάσης τῆς Συνόδου, πέμπεται τὰ Πράκτικὰ αὐτῆς τῷ Πάπῃ συνοδευόμενα καὶ μετὰ Αὐτοκρατορικοῦ γράμματος διὰ Λέοντος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ πρέσβεως. Τότε καὶ ὁ Φώτιος ἔπειψεν δευτέραν ἐπιστολὴν τῷ Πάπῃ ἣν οἱ μετὰ ταῦτα ἀπολογητικὴν ἀπεκάλεσαν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ διαλάμπει ἡ γλαφυρότης καὶ ἡ τοῦ λόγου μεγαλοπρέπεια, πρὸ πάντων δὲ ἡ Εὐαγγελικὴ μετριοφροσύνη καὶ ἡ εἰλικρίνεια. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν κατηγορῶν τοῦ Φωτίου, ὅτι δηλ. ὁ Φώτιος ἐπίτηδες προεκάλεσε τὴν ῥῆξιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἄρδην καταπίπτουσιν διὰ τῆς μέχρι τοῦ νῦν διασωθείσης ταύτης ἐπιστολῆς, ἐν ἣ ἄντι νὰ προσκαλέσῃ τὸν Πάπαν εἰς τὸ καθῆκον αὐτοῦ, ὡς ἔπρεπε νὰ πράξῃ ἴσος πρὸς ἴσον, τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ὑπαγορευμένοις δικαιώμασιν αὐτοῦ χρώμενος, οὗτος ἀπ' ἐναντίας ὡς ἀληθῆς τοῦ Εὐαγγελίου ὑπαδὸς ὑπέκυψεν ὅπως συνδιαλλάξῃ τὰ διεστώτα. Μετριοφρονῶν δὲ ἔφερε παραδείγματα καὶ ἐπιχειρήματα περὶ τῶν ἀπαρχαρχήτων τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἐπικαλούμενος τὰ ἦθη, τὰ πρόνοιμα, τοὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις. Θαυμάσιος δὲ ἦν ἀληθῶς ὅποτε διὰ τῶν σοφῶν καὶ μεστῶν χάριτος ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ ἀνασκευάζει τὸ σαθρὸν καὶ ἀδέξιον τῆς Ῥώμης ἐπιχείρημα ὅτι κατὰ παράθεσιν τῶν κανόνων ἀπὸ λαϊκοῦ εἰς τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀνήλθεν ἀξίωμα, καταδεικνύων ἐναργῶς τὰς ὑπαρχούσας διαφορὰς ἐν τοῖς ἐθίμοις μετὰ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, καὶ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν Πατριαρχῶν Νικηφόρου, Ταρρασίου, Θελασσίου, Προκοπίου οἵτινες ἀπὸ λαϊκῶν εἰς τὸ τοῦ Ἀρχιερωσύνης προήλθον ἀξίωμα.

Τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου καθ' ὁδὸν εἰσέτι εὕρισκόμενων, δι' ἄλλης ὁδοῦ πέμπεται τῷ Πάπῃ ὁ κατὰ τοῦ Φωτίου λίβελλος το